

Letnik 1912.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LXVI. — Izdan in razposlan 9. dne avgusta 1912.

Vsebina: (Št. 159—161.) 159. Zakon, s katerim se privrženci mohamedanske vere po hanefitiškem obredu priznavajo za versko družbo. — 160. Ukaz, s katerim se določa znesek fasijskega stroškovnega postavka za vodstvo dekanijskega (vikarijatskega) urada glede novoustanovljenega dekanijskega (vikarijatskega) urada Dječin. — 161. Ukaz, s katerim se krajni občini Střelice in Piňovice odkazujeta okolišu okrajnega glavarstva v Litovelu.

159.

Zakon z dne 15. julija 1912. l.,

s katerim se privrženci mohamedanske vere po hanefitiškem obredu priznavajo za versko družbo.

S pritrditvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem tako:

Člen I.

Privrženci mohamedanske vere po hanefitiškem obredu se v kraljevinah in deželah, zastopanih v državnem zboru, priznavajo za versko družbo v zmislu državnega osnovnega zakona z dne 21. decembra 1867. l. (drž. zak. št. 142), zlasti njegovega člena XV, po naslednjih določilih.

§ 1.

Zunanje pravne razmere privržencev mohamedanske vere je urediti ukazoma na podlagi samouprave in samodoločbe, toda varuje državno nadzorstvo, čim je zagotovljena ustanovitev in obstoj vsaj ene bogočastne občine.

Pri tem se je ozirati zlasti na zvezo bogočastne organizacije v tuzemstvu živečih privržencev mohamedanske vere s privrženci mohamedanske vere v Bosni in Hercegovini.

Tudi preden se konstituira bogočastna občina, se lahko ustanavljajo pobožne ustanove za verske namene mohamedanske vere.

§ 2.

Za službo verskega služnika se lahko pokličejo z odobrenjem ministra za bogočastje tudi bogočastni opravitelji iz Bosne in Hercegovine.

§ 3.

Ako vlada meni, da javni oziri nasprotujejo božjo službo zadevajoči odredbi prirediteljev božje službe, jo lahko prepove.

§ 4.

Verskega služnika, ki je bil spoznan za krivega hudodelskih ali takih kaznivih dejanj, ki nastanejo iz dobičkarije, žalijo nramnost ali so v javno pohujšanje, ali čigar vedenje preti spraviti v nevarnost javni red, je odstraniti od njegove službe.

§ 5.

Državno oblastvo mora paziti na to, da verska družba privržencev mohamedanske vere po hanefitiškem obredu, njene občine in organi ne prekoračijo svojega delokroga in da izpolnjujejo določila

zakonov ter nameravani ukaz o zunanjih pravnih razmerjih te verske družbe in na teh podstavah izdane zaukaze državnih oblastev. V ta namen lahko uporabljajo oblastva globe v višini, primerni imovinskim razmeram, ter sicer zakonito pripustne prisilne pomočke.

§ 6.

Verska družba privržencev mohamedanske vere po hanefitiškem obredu uživa kakor verska družba in gledé svojega bogočastja in svojih verskih služnikov isto zakonito varstvo kakor druge zakonito priznane verske družbe.

Tudi nauki mohamedanske vere, njene uredbe in običaji uživajo to varstvo, kolikor niso v nasprotju z državnimi zakoni.

§ 7.

Gledé zakonov (ženitev) privržencev mohamedanske vere in pisanja njihovih rojstvenih, poročnih in mrtvaških knjig ostanejo v moči določila zakona z dne 9. aprila 1870. l. (drž. zak. št. 51).

Verske obveznosti gledé zakonov (ženitev) se ne izpreminjajo s tem določilom.

§ 8.

Z ukazom se določi, ali in kako se morejo verski služniki mohamedanske vere privzemati za sodelovanje ob pisanju rojstvenih, poročnih in mrtvaških knjig svojih sovernikov.

Člen II.

Izvršiti ta zakon je naročeno Mojemu ministru za bogočastje in nauk, Mojemu ministru za notranje stvari in Mojemu pravosodnemu ministru.

V kopališču Ischl, 15. dne julija 1912. l.

Franc Jožef s. r.

Hochenburger s. r.

Heinold s. r.

Hussarek s. r.

160.

Ukaz ministra za bogočastje in nauk in finančnega ministra z dne 23. julija 1912. l.,

s katerim se določa znesek fasijskega stroškovnega postavka za vodstvo dekanijanskega (vikarijatskega) urada gledé novoustanovljenega dekanijanskega (vikarijatskega) urada Děčín.

Dopolnjuje ministrstveni ukaz z dne 19. junija 1886. l. (drž. zak. št. 107) se določa znesek dekanijanskih izdatkov, ki jih je priznavati za stroškovni postavek v napovedih dohodkov, ki se vlagajo po zakonu z dne 19. septembra 1898. l. (drž. zak. št. 176), ne kraté preskušnje vprašanja, ali gre sploh dotičnemu župniku, kateremu je poverjeno vodstvo dekanijanskih (vikarijatskih) opravil, dopolnitev kongruie iz verskega zaklada, oziroma iz njegove državne dotacije v zmislu omenjenega zakona, za novoustanovljeni dekanijanski (vikarijatski) urad Děčín s tristo (300) kronami na leto.

Določila tega ukaza dobé moč s 1. dnem avgusta 1912. l.

Zaleski s. r.

Hussarek s. r.

161.

Ukaz ministrstva za notranje stvari z dne 6. avgusta 1912. l.,

s katerim se krajni občini Střelice in Piňovice odkazujeta okolišu okrajnega glavarstva v Litovelu.

Na podstavi § 10 zakona z dne 19. maja 1868. l. (drž. zak. št. 44) in z ozirom na ukaz pravosodnega ministrstva z dne 19. junija 1912. l. (drž. zak. št. 119) se krajni občini Střelice in Piňovice izločata iz političnega okraja Šternberk in se odkazujeta okolišu okrajnega glavarstva v Litovelu.

Ta ukaz dobi moč s 1. dnem septembra 1912. l.

Heinold s. r.